

DANSGROEP LEINEROEBANA 25 JAAR

'Op zoek naar waarachtigheid'

door Astrid van Leeuwen

Na de vijf grote, gevestigde Nederlandse dansgezelschappen is Leine-Roebana de langst bestaande dansgroep van ons land. Met Light vieren de choreografen Andrea Leine en Harijono Roebana hun 25-jarig jubileum. De 'zoektocht naar waarachtigheid' is de kern van hun oeuvre.

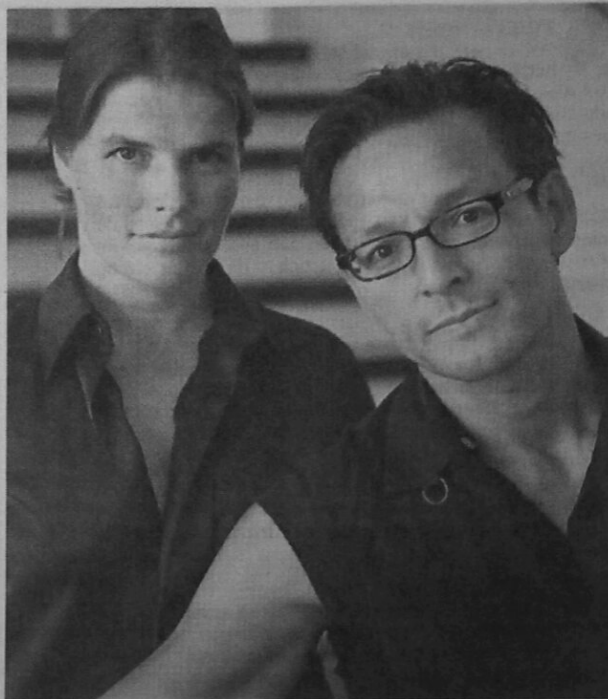
Zij zegt: „De keuzes die we 25 jaar geleden hebben gemaakt, zijn we altijd trouw gebleven.” Schertsend: „Je zou dus kunnen zeggen: we maken steeds dezelfde voorstelling.” Hij is het er totaal niet mee eens: „Ik vind dat nergens op slaan. Veels te boud!”

Leine (49): „Wat ik bedoel, is dat we al 25 jaar op zoek zijn naar een bepaald gevoel, een bepaalde zeggingskracht, en dat niet elke voorstelling een eilandje op zich is, maar dat we met elke productie verder gaan op onze zoektocht.”

Roebana (60): „We zijn inderdaad niet zoals de Amerikaanse Twyla Tharp, die met postmoderne choreografieën begon en beroemd op Broadway eindigde. Er zit een duidelijke constante lijn in ons werk. Een zekere, immer aanwezige 'bokkigheid' ook.”

„In het begin waren we volledig gefocust op het creëren van een eigen taal. De laatste jaren is het sociale aspect veel belangrijker geworden. We willen een platform voor ontmoeting zijn, tussen dansers, kunstenaars, verschillende leeftijden en culturen, en we betrekken, op allerlei manieren, ook het publiek steeds meer bij ons werk.”

„Maar al is onze danstaal nu veel minder formeel en rigide, we zijn nog altijd op zoek naar waarachtigheid.” Wanneer ik zeg dat ik een duidelijke omslag in hun werk zie na de geboorte van hun dochter, de nu elfjarige Benthe,

Andrea Leine (links) en Harijono Roebana.

FOTO BOB BRONSHOFF

aarzelt Roebana, maar knikt Leine. „Ja, ons werk is zachter geworden. Menselijker, emotioneler, persoonlijker ook.”

Ooit vroegen zij zich serieus af of het werken met fysieke lichamen niet achterhaald was, of we niet enkel nog dans op de computer moesten maken. „Maar op een gegeven moment hebben we een heel

Wens en noodzaak om met elkaar te binden

duidelijke keuze gemaakt: néé, wij gaan voor live-dans, en vanaf dat moment ook alleen nog maar voor live-muziek.”

Die keuze heeft wonderschone producties opgeleverd, waarin de dansers de confrontatie aangingen met tientallen musici, ensembles en

orkesten, zoals violiste Liza Ferschtman, harpiste Lavinia Meijer en Nederlands Blazers Ensemble. Maar ook met musici en componisten uit andere culturen, onder wie de Javanees componist Iwan Gunawan, met wie het tweetal, in 2011 het zeer succesvolle *Ghost track*, en nu *Light* maakte.

Light gaat over de wens – en noodzaak – om elkaar, hoe verschillend ook, te verstaan, verbindingen aan te gaan, in dialoog te treden. Als metafoor gebruikt Roebana de stadsvogel: „Anders dan in de natuur bouwt de stadsvogel zijn nest met rietjes, een plaatje ijzer, plastic dingetjes. Hij plakt de boel niet willekeurig aan elkaar, maar is heel bewust bezig om met al die verschillende materialen één homogeen, sterk bouwsel te creëren. Als mensen moeten we hetzelfde doen: ook al bindt onze achtergrond ons niet, ons doel bindt ons.”

'Light': vrijdag en zaterdag in Chassé Theater, Breda, 25 mei in Stadsschouwburg Amsterdam. Tournee in november/december.

DANSGROEP LEINEROEBANA 25 JAAR

'Op zoek naar waarachtigheid'

door Astrid van Leeuwen

Na de vijf grote, gevestigde Nederlandse dansgezelschappen is Leine-Roebana de langst bestaande dansgroep van ons land. Met *Light* vieren de choreografen Andrea Leine en Harijono Roebana hun 25-jarig jubileum. De 'zoektocht naar waarachtigheid' is de kern van hun oeuvre.

Zij zegt: „De keuzes die we 25 jaar geleden hebben gemaakt, zijn we altijd trouw gebleven.” Schertsend: „Je zou dus kunnen zeggen: we maken steeds dezelfde voorstelling.” Hij is het er totaal niet mee eens: „Ik vind dat nergens op slaan. Veels te boud!”

Leine (49): „Wat ik bedoel, is dat we al 25 jaar op zoek zijn naar een bepaald gevoel, een bepaalde zeggingskracht, en dat niet elke voorstelling een eilandje op zich is, maar dat we met elke productie verder gaan op onze zoektocht.”

Roebana (60): „We zijn inderdaad niet zoals de Amerikaanse Twyla Tharp, die met postmoderne choreografieën begon en beroemd op Broadway eindigde. Er zit een duidelijke constante lijn in ons werk. Een zekere, immer aanwezige 'bokkigheid' ook.”

„In het begin waren we volledig gefocust op het creëren van een eigen taal. De laatste jaren is het sociale aspect veel belangrijker geworden. We willen een platform voor ontmoeting zijn, tussen dansers, kunstenaars, verschillende leeftijden en culturen, en we betrekken, op allerlei manieren, ook het publiek steeds meer bij ons werk.”

„Maar al is onze danstaal nu veel minder formeel en rigide, we zijn nog altijd op zoek naar waarachtigheid.” Wanneer ik zeg dat ik een duidelijke omslag in hun werk zie na de geboorte van hun dochter, de nu elfjarige Benthe,

Andrea Leine (links) en Harijono Roebana.

FOTO BOB BRONSHOFF

aarzelt Roebana, maar knikt Leine. „Ja, ons werk is zachter geworden. Menselijker, emotioneler, persoonlijker ook.”

Ooit vroegen zij zich serieus af of het werken met fysieke lichamen niet achterhaald was, of we niet enkel nog dans op de computer moesten maken. „Maar op een gegeven moment hebben we een heel

Wens en noodzaak om met elkaar te binden

duidelijke keuze gemaakt: néé, wij gaan voor live-dans, en vanaf dat moment ook alleen nog maar voor live-muziek.”

Die keuze heeft wonderschone producties opgeleverd, waarin de dansers de confrontatie aangingen met tientallen musici, ensembles en

orkesten, zoals violiste Liza Ferschtman, harpiste Lavinia Meijer en Nederlands Blazers Ensemble. Maar ook met musici en componisten uit andere culturen, onder wie de Javanees componist Iwan Gunawan, met wie het tweetal, in 2011 het zeer succesvolle *Ghost track*, en nu *Light* maakte.

Light gaat over de wens - en noodzaak - om elkaar, hoe verschillend ook, te verstaan, verbindingen aan te gaan, in dialoog te treden. Als metafoor gebruikt Roebana de stadsvogel: „Anders dan in de natuur bouwt de stadsvogel zijn nest met rietjes, een plaatje ijzer, plastic dingetjes. Hij plakt de boel niet willekeurig aan elkaar, maar is heel bewust bezig om met al die verschillende materialen één homogeen, sterk bouwsel te creëren. Als mensen moeten we hetzelfde doen: ook al bindt onze achtergrond ons niet, ons doel bindt ons.”

'Light': vrijdag en zaterdag in Chassé Theater, Breda, 25 mei in Stadsschouwburg Amsterdam. Tournées in november/december.

Cinema Olanda voor Venetië

door Paola van de Velde

paviljoen in de Italiaanse

landes ingang en hee